

Jolanta Bagińska

Werszyca, st. 1, kurhan 1, gm.
Jarczów, woj. zamojskie, AZP
94-91/50

Informator Archeologiczny : badania 30, 77

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Turzno, st. 9, gm. Łysomice, woj. toruńskie	patrz: wczesne średniowiecze
Wargowo, st. 4, gm. Oborniki, woj. poznańskie	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Wawrzyszew, st. III, gm. Blonie, woj. warszawskie	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
WERSZCZYCA, st. I, kurhan I, gm. Jarczów, woj. zamojskie, AZP 94-91/50	<ul style="list-style-type: none"> • cmentarzisko kurhanowe kultury ceramiki sznurowej (neolit) <p>Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Jolantę Bagińską (Muzeum im. Janusza Petera w Tomaszowie Lubelskim). Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Zamościu. Dziewiąty sezon badań.</p> <p>Kurhan wchodzi w skład dużego cmentarzyska na południowym garbie Grzędy Sokalskiej. Jest niemal całkowicie zniwelowany – zachował się rowek o szerokości 30–35 cm, wyznaczający pierwotną średnicę nasypu (8 m). W kurhanie odkryto 4 groby. Groby nr nr 1 (centralny), 2 (wkopany w rowek) i 3 miały prostokątne jamy grobowe, zorientowane wzdłuż osi zachód-wschód, tylko grób nr 4, wkopany w rowek, miał jamę owalną, zorientowaną wzdłuż osi północny zachód-południowy wschód. Ich wymiary wynosiły odpowiednio: 120 x 180 cm, głębokość 70 cm; 160 x 260 cm, głębokość 180 cm; 160 x 240 cm, głębokość 110 cm; 60 x 100 cm, głębokość 60 cm. W grobach nr 1 i nr 2 znajdowały się źle zachowane szkielety, ułożone w pozycji skurczonej, głową na zachód; w pozostałych grobach znaleziono tylko kości – w grobie nr 3 bardzo źle zachowane (przy czym 2 skupiska zębów świadczą o podwójnym pochówku), w grobie nr 4 zaledwie ich drobne fragmenty. Inwentarz grobu nr 1 składał się z dwuuchej amforki, pucharka moździerzowatego, toporka kamiennego i wióra z krzemienia wołyńskiego; w grobie nr 2 znaleziono dwuuchą amforę, bogato zdobiony pucharek i łódkowaty toporek kamienny; w grobie nr 3 – zawieszkę kościaną i pierścionek miedziany, a w grobie nr 4 – czworościenną siekierę z krzemienia wołyńskiego. Inwentarze grobów nr 1, 2, i 4 można datować na II fazę kultury ceramiki sznurowej. Trudna do ustalenia jest chronologia grobu nr 3 – takiego inwentarza można oczekiwać zarówno w najmłodszych grobach kultury ceramiki sznurowej, jak i w grobach kultury mierzanowickiej.</p> <p>Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. II, 1997. Badania będą kontynuowane.</p>
WIELICZKA, st. 13, gm. loco, woj. krakowskie, AZP 104-57/13	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit) • osada kultury lendzielskiej (schyłkowy neolit, około 3200 p.n.e.) • ślady osadnictwa kultury lużyckiej (średkowa i późna epoka brązu) • ślady osadnictwa kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich) • ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu i sierpniu przez mgr Jadwigę Dudę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 530 m².</p> <p>Stratygrafia stanowiska przedstawia się następująco: warstwa 1 – humus (do 20 cm), warstwa 2 – kulturowa (20–30, 30–40 cm), warstwa 3 – gliniasty calec. Odkryto 10 jam kulturowych, 40 śladów po słupach i rowek. Jamy były owalne, nieregularne lub zbliżone do prostokąta, o wymiarach od 0,6 x 0,8 do 2,2 x 4,5 m. Najciekawsza była jama nr 6, w której znaleziono 5023 zabytki ceramiczne, figurkę zoomorficzną (barana), 3 fragmenty przesłików, fragment masywnego ciężarka oraz kości zwierzęce. Ślady po słupach, okrągłe, miały średnicę 30–40 cm. Dwadzieścia tworzyło prosty szereg długości 26 m na linii północ-południe, wyznaczając zapewne zarys ściany budynku naziemnego, 15 rozlokowanych było nieregularnie, a 5 znajdowało się wokół jam kulturowych. Rowek długości 50 cm, szerokości 50 cm i głębokości 80 cm, ciągnący się wzdłuż linii wschód-zachód, jest być może śladem po ogrodzeniu okalającym osadę od strony południowej. Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”, t. XX, 1998. Badania będą kontynuowane.</p>